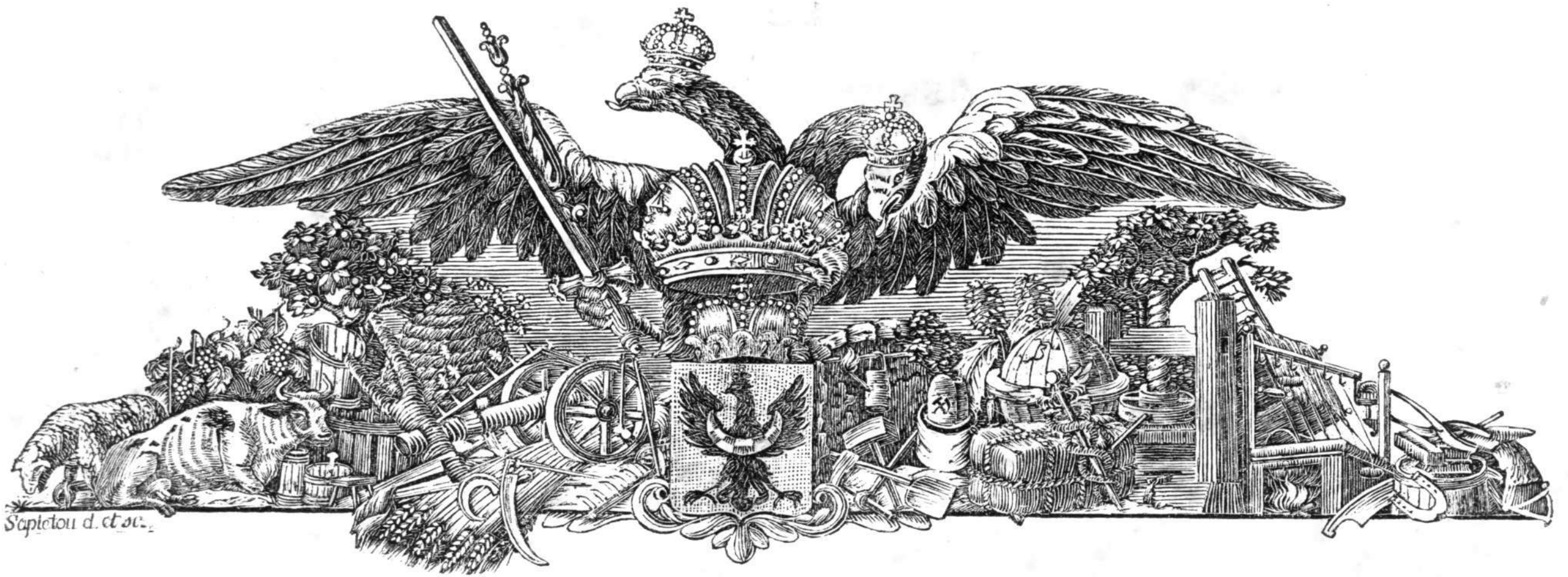

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj IV.

V sredo 22. Maltravna 1846.

List 16.

K rojstnemu dnevu „19. Maltravna“ našiga presvitliga Cesarja
FERDINANDA I.

LIII. ROJSTNI DAN AVSTRIJSKIGA CESARJA VSI ZVESTI PODLOŽNIKI VESELO
VESELO POZDRAVIJO. Čuk.

Spomin hvaležnosti in spoštovanja
visokočastitimu Gospodu Gospodu

ANTONU MELGERJU,

c. k. profesorju anatomije, starašinu c. k. Ljubljanskiga zdraviljskiga učiliša, udu c. k. krajske kmetijske družbe i. t. d.
po slavno dokončani šest in šterdesetoletni službi in o prestopi v vredno zaslužen pokoj
od
njegovih hvaležnih učencov.

Pomlad je tu, življenje novo klije
Iz nedrija nature, ki veselo
Cvetlice mlade v vence zlahtne vije;
Goré, planine in stvarjenje celo
Oblečeno je v novo oblačilo —
Al' serce naše b' se zbudit' ne smelo?
Zbudit' k veselju, de b' sladkosti pilo,
Ki svoj začetek u ljubézni imajo?
Oh ja! — pa vunder se stori mu milo!
Spomin, ki serca **TEBI** ga podajo,
Bo malo imel mem' družih **TVOJH** céne,
Ki s slavo vedno **TVOJE** imé obdajo. —
Kaj je mem' tega, ki nikolj ne zvéne,
In z njim **TE Idrija** bo v vék slavila,
Kér kugo kóž pregnal iz njé si stene?
Ko nam je *vojska* brambovce morila,
In z njo *bolézin* jih vezala huda,
Si **TI** ko oče jim dajal zdravila;
Skerbel si za-nje in moč **TVOJGA** truda
Jim je *življenje* in *svobodo* dala. —
In če *hromak* posluži spet se uda,
Ki ga poprej *bolézin* je deržala,
In praša svét: „Od kod pomoč t' je dana?“
Bo njega hvala **TEBE** imenvala!
In bivši *porodnica* k **TEB'** poslana,
Ko s sinam hčerko zalo **TEBE** sréča,
Pokaže **TEBE**, zdihne k hvali vžgana:

„Od **TEGA** t' je življenja tvojga sreča!“ —
Kaj če spominček naš? *Ljubljana* cela,
Umétnost', učenosti mat' sloveča,
TE med sinove slavne v vék bo štela!
Spomin postavlja **TEBI** serc jezéro,
In če mladost hvaležna se je vnéla
Ga **TEBI** dat', ne dévljaj ga pod méro
Mem' družih, k' vredno bodo **TE** slavili!
Up 'mamo v persih, v sercu vero,
Ki **TI** s' jo hranil v vsaki sili;
In vdani s **TABO domu** in *Cesarji*
Smo **TVOJO** pot težavno nastopili.
TI nam boš zgled u sili, v sreče žarji!
Zató sprejmi *spomin hvaležnost'* mali,
In če rečemo v njem: *Bog TE obvari!*
Pri **TEBI** vunder bomo vsi ostali.
U duhu še **TE** bomo unkraj groba —
De b' se odperl **TI** pôzno — vsi spremljali.
Vgasnila nam ne bó ne časov zloba
Ne sreče sij u duš' podobe **TVOJE**;
Ko solnce čista njena bo svetloba
U sercu vsakim, k' zdaj *slovó* **TI** pôje!

V Ljubljani 1. Maltravna 1846.